

шестдесеттѣ. Това е всичко. Нито изложби, нито награди, нито медали.

Върху природата той е провѣрвалъ познанията, които е черпилъ отъ старитѣ майстори Рубенсъ, Веронезе, преди всички други, и между модернитѣ Дьолакроа, Домие и Курбе, на първо мѣсто. Живописъта на Сезанъ остава като нѣщо солидно, твърдо, плътно, прилично на цѣлостно море, на минерална пустиня, на нѣщо абсолютно. Сезанъ е развилъ такава енергия да овладѣе върха на живописъта, че той може би, е изчерпалъ за дълги години живописъта, въ деня, когато той го е достигналъ.

27. Огюстъ Роденъ (1840—1917 г.) — скулпторъ, акварелистъ и рисуващъ. Първомъ работи като работникъ въ прочутитѣ Севѣрски порцеланови фабрики. Въ 1900 г. прави своя цѣлостна изложба и оставя име на най-голѣмъ скулпторъ за времето си. Създателъ е на натуралистичната скулптура. Портретитѣ му сж повече съ импресионистична форма. Скулпторъ съ голѣми пластически замисли и възможности. Като личностъ е близъкъ на Тициано и Буанароти. Единъ отъ най-голѣмитѣ майстори на голотата и еротиката. „Ева“ се намира въ музея „Роденъ“.

28. Полъ Гогенъ — роденъ въ Парижъ 1848 г. Недоволенъ отъ импресионистичнитѣ изразни сръдства, замисля за о. Таити „да намѣри естествения детски животъ и първичността на изкуството“, кждего почива презъ 1903 г. въ Доминика. Ведно съ Сезанъ и ванъ Хохъ*) изведе живописъта къмъ нова форма и нова боя.

29—30. Аристидъ Майолъ — скулпторъ и рисуващъ, ученикъ на Кабанелъ. Роденъ презъ 1861 г. въ Банюль-Сюръ-Меръ. Майсторъ на голото тѣло, гонещъ свой успокоенъ класически стилъ, почерпилъ вдъхновение отъ гръцката пластика. Формата е пречистена, успокоена и уравновесена. Майсторски овладѣлъ пластическитѣ обеми, маси и степенуване на свѣтлостнката. Съ Шарлъ Диспио си оспорватъ палмата на първенство.

31. Анри Матисъ — съвремененъ живописецъ и литографъ, роденъ въ Като-Камбреси презъ 1869 г. Рабо-

* неправилно зованъ въ насъ ванъ Гогъ.